

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

XI. De alijs quibusdam causis propter quas Deus Catholicos & Fideles
punire solet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

910 DE TRIBVLAT.

dicim iratus est: sed iterum reconciliabitur
seruis suis. Tu autem, o scelesse & omnium
hominum flagitiosissime, noli frustra ex
vanis spebus in seruos eius inflammas. In
dum enim Omnipotentis Dei & omnia in
cientis iudicium effugisti. Nam fratres me
modico nunc dolore sustentato, sub te flammis
eternae vitae affecti sunt: tu vero iudicio Dei
iustas superbiae tuae poenas exolues. Ego enim
cut & fratres animam & corpus meum in
do pro patrijs legibus: inuocans Deum ma
rius genti nostrae propitium fieri, te que cum
tormentis & verberibus confiteri quod ipse
est Deus solus. In me vero & in fratres
meis desinet Omnipotentis ira, que super
omne genus nostrorum iuste superdulta est.

CAPVT XI.

DE ALIIS QUIBUSDAM CAU
sis propter quas Deus Catholicos & Fi
deles punire solet.

EST & alia quedam haud contemnis
da supradictarum poenarum & affli
ctionis Catholicorum causa, fundata in
historia de vndecim Israeliticis tribubus
contra Beniamitas pugnantibus, iam pri
dem recensita: nam legimus Israelitas
fortitudine, & numero confidentes, ce
tam de Beniamitis sperasse victoriam. Ve
rum quia Deus zelotes, fortis, & strenuus
homo

honoris sui defensor & triūphator cense-
ri vult, idcirco potentioribus quandoq;
palmam subtrahit, ne scilicet superbien-
tes proprio Marte, non Dei auxilio se vi-
ctoriā potitos dicant.

Præclarum huiusce rei in Gedcone ha-
bemus exemplum. Cum enim ipse pu-
gnaturus contra Madianitas collegisset
triginta duo millia militum, præcepit ei
Dominus, ne vltra trecetos viros sibi re-
seruaret, dicens: *Multus tecum est populus,
nec tradetur Madian in manus eius: ne glori-
etur contra me Israël, & dicat, Meis viribus
liberatus sum.* Eandem ob causam aiebat
Dauid ad Goliath: *Tu venis ad me cum gla-
dio, & hasta & chypeo: ego autē venio ad te
in nomine Domini exercituum, Dei agminū
Israël, quibus exprobrasti hodie, & dabit te
Dominus in manu mea, & percussiam te, &
auferam caput tuum à te: vt sciat omnis ter-
ra quia non in gladio, nec in hasta saluat Do-
minus: ipse enim est bellum.* Rex Asa quo-
que cū ingēti & innumerabili Zaræ Ac-
thiopis exercitu cōgressurus, inuocavit
Dominū Deū & ait, *Domine non est apud te
vlla distantia, utrū in paucis auilieris, an in
pluribus: adiuua nos Domine Deus noster:
in te enim, & in tuo nomine habētes fiducia,
venimus contra hanc multitudinem. Domi-
ne, Deus noster tu es, non praeualeat contra
te homo.* Et hoc

Iudic. 7.

1. Reg. 17.

2. Paral. 14.

Et hoc

Et hoc modo preualuit aduersus multitudinem istam infinitam.

1. Reg. 19.

Rex item Ezechias à Sennacharib Assyriorum Regis copijs circumdatus, & urbe Hierosolymitana obsessus corripuit se ad Dominum & exclamauit: *Nunc Domine Deus noster, saluos nos fac de manu eius, ut sciant omnia regna terra, quod tu es Dominus Deus solus.*

Factum est igitur in nocte illa, venit Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia.

2. Mach. 3.

Iudas Machabæus Dux ille fortissimus, & inuictissimus Heros exercituum formidanti & dicenti: *Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinem tantam, & tam fortem, & nos fatigati sumus huius iunio hodie?* respondit, *Facile est concludere multos in manu paucorum: & non est difficultas in conspectu Dei celi liberare in multis & in paucis: quoniam non in multitudine exercitus victoria belli, sed de celo fortitudo est.*

Judith. 9.

Cum Iudith Holoferni Assyriorum Principi caput amputare decreuisset, amauit & corroborauit se primò oratione, petijtque à Domino animi constantiam, ut contemneret illum, & virtutem ut euerneret illum, dicens: *Erit enim hoc memoriale nominis tui, cum manus famulae*

deiecerit illum, &c. & omnes gentes agnos-
cans quia tu es Deus, & non est alius pre-
ter te.

Ex his & innumeris penè alijs S. Scri-
pturæ locis manifestè intelligimus De-
um solum exercituum Dominum, con-
cedere & largiri victoriam cui vult, quò
eam non de nostra, sed de ipsius manu
procedere cognoscimus, quæ nunquam
facilius & citius obtinetur, quàm dum
relictis & spretis viribus nostris, diuinæ
tantum potentix & misericordix confi-
dimus.

Porro vt hæc melius intelligantur, per-
turbat aliquandò Deus consilia, & eludit
potentiam hominum, ita vt exercitus in-
gens à paucissimis cædatur & proflige- *Genes. 14.*
tur. Nunquid Abraham cum trecentis
vernaculis suis irruit super quatuor po- *1. Reg. 14.*
tentissimos Reges, percussitque eos &
persecutus est? an non Ionathas cum ar- *3. Reg. 20.*
migero suo Philistinorum castra con-
turbauit, & cæcidit ex eis viginti quasi
viros? nunquid pueri seu pedissequi Prin-
cipum prouinciarum percusserunt innu-
merabiles copias Benadab Regis Syriæ, *Judic. 15.*
& triginta duorum Regum auxiliarium?
nonne Samson in mandibula asini inter-
fecit mille viros? an non Dauid in funda *1. Reg. 17.*
& lapide præualuit aduersum Goliath
O Philisti-

Philistæum? an non etiam Sisara potens-
tissimus cum nongentis armatis cum-
bus à foemina deuictus est & occisus? Re-
uera dum exercitus potens, superbia
arrogantia inflammatus tumet, proprio-
que viribus confidens, hostem suum co-
temnit, solet nonnunquam Deus eun-
dem confusum & conculcatum delere:
vult enim ipse vt sibi soli omnis honor
& gloria tribuatur, & nos homines fra-
gilitatem & infirmitatem humanam ag-
noscentes, certò sciamus non nostram
sed ipsius esse victoriam.

Consistit etiam aliquandò culpa no-
tam in præsumptione & arrogantia,
quàm in intentione, qua bellum suscipi-
tur, dum nimirum non tantum in malum
finem, & ad iram Dei prouocandam sus-
cipitur; verum etiam cum propria magis
quàm iniuria Deo illata attenditur. Nam
sæpè in eodem bello duæ iustæ causæ in-
currunt: prima scilicet Dei, quando mi-
rum contra Hæreticos & infideles: al-
tera nostra, dum ab hostibus lacesit, nec
aliter vlcisci & vindicare iniuriam, nec
securius dignitatem, & reputationem
nostram tueri possumus. Concurrenti-
bus autem duabus hisce causis, primò
principalis ista respicienda est, quæ con-
ducit ad Dei honorem & gloriam, fide-
que

LIBER SECVNDVS. 315

que christianæ defensionem & propaga-
tionem, & S. nominis sui exaltationem.
deinde attendenda est & illa, quæ nos
concernit, quia illorum solummodo
querelam sustinet Deus, qui omnes cogi-
tationes suas ad ipsius honorem & glo-
riam cōuertunt ac dirigunt. Quod si cō-
trarium euenerit, & accessorium princi-
palis, & principale accessorij loco sum-
ptum fuerit (sicut proh dolor frequenter
contingit) mirum non est permittente
Deo prælia minus prosperum habere suc-
cessum, & expeditionis susceptæ fructus
amitti, non quia intentione mala ista ag-
gressi sunt; sed quia maiorem illius quod
minus, & minorem istius quod maius
est, respectum habuerunt, adeò vt Crea-
tura plus attenderit ad particulare &
proprium commodum, quàm ad hono-
rem & gloriam sui Creatoris.

Cum Nicanor Demetrii Regis Capita *Lib. 2. Ma.*
neus Iudeos cum omni impetu die sab- *cha. cap. 15.*
bathi debellare cogitasset, Iudæi à Iuda
Machabæo cōfortati, & sermonibus eius
valde bonis admoniti, vt omnipotenti
Deo consideret, & ab ipso victoriam sibi
affuturam sperarent, *Statuerunt*, sicut dicitur
scriptura, *dimicare & cōstigare fortiter: vt*
virtus de negotijs indicaret, eò quod ciuitas
sancta, & templum periclitarentur.

O 2 erat

erat enim pro vxoribus & filijs, item pro
 Fratribus & Cognatis minor sollicitudo
 ximus verò & primus pro sanctitate
 erat templi. Cum ergò zelus honoris
 primaria bellandi causa, & principa
 pugnandi stimulus esset, manu quidem
 gnantes, sed Dominum cordibus orantes
 frauerunt non minus triginta quinque
 lia, presentia Dei magnificè delectati.

Philo Iudæus grauis & facundus, scripsit
 psit librum de Legatione ad Caium Ce
 ligulam, in quo scribit Caium Petronium
 Syriæ prouinciæ Præsidi imperasse, ut
 statuam suam cum titulo NOVI
 VIS ILLVSTRIS CAII in Hierosolymitano templo erigeret. Iudei
 hoc audientes, vniuersi ordines ad Petronium
 tronium humi procumbunt supplicantes
 cum vlulatu quodam flebili, dicentes
 xores & liberos familiasque adduximus
 supplices tibi, & per te Caio aduoluimus
 domi relicto nemine, decedimus vobis
 bus, cedimus priuatis ædibus & possessionibus
 onibus, suppellectilem vel pretiosissimam
 vtrò vobis in prædam offerimus, ceterum
 nimo, vt nos putemus nõ dare, sed accipere
 pere, vnum pro his omnibus petimus, vt
 quid in templo nouetur, vtque seruatum
 tale, quale à maioribus nostris est tractatum.
 tum, iel si non impetramus, necandum

nos p
 est m
 tionis
 conab
 ligion
 miner
 adora

QV A
 De

IN
 fid
 hæc, q
 prælijs
 am, &
 creuer
 reuerfi
 tentior
 pro Ca
 sanguin
 um est,
 cessitat
 num cõ
 lictis lu
 petitur
 miserie

nos præbemus, ne videamus viui, quod est morte grauius. Et ratione huius deuotionis, quam sentiebant, & feruore quo conabantur conseruare templum & Religionem, Deus ipsis suppetias tulit, hominemque è medio sustulit, qui coli & adorari volebat vt Deus.

CAPVT XII.

QUANTAM MISERICORDIAM
Deus illis præstet, qui ipsius causa in
conflictu moriuntur.

INter alias causas, propter quas Deus fideles suos bello visitat, recensetur & hæc, quòd nimirum omnibus in talibus prælijs cadentibus præstare misericordiam, & beatorum choris illos associare decreuerit, qui fortassè incolumes domum reuersi, damnarentur. Nam dum hac intentione militiam sectantur, videlicet vt pro Catholicæ Religionis defensione sanguinem suum effundant; haud dubium est, quin in extremis laboribus & necessitatibus suis ex toto corde ad Dominum cõuersi, & humiliter ipsum pro delictis suis deprecati liberius mortem operituri sint, cumque Deus benignus & misericors sit, acceptat & gratum habet